

The Crisis in Ukraine is not about Ukraine. It's about Germany, by Mike Whitney

UR unz.com/mwhitney/the-crisis-in-ukraine-is-not-about-ukraine-its-about-germany

Mike Whitney

February 11, 2022

„Prvotním zájmem Spojených států, o které jsme po staletí vedli války – první, druhou a studenou válku – byl vztah mezi Německem a Ruskem, protože když jsou tam sjednoceni, jsou jedinou silou, která nás může ohrozit. . A zajistit, aby se to nestalo.“ George Friedman, generální ředitel STRATFOR v The Chicago Council on Foreign Affairs

Ukrajinská krize nemá nic společného s Ukrajinou. Řeč je o Německu a konkrétně o plynovodu, který spojuje Německo s Ruskem s názvem Nord Stream 2. Washington vidí plynovod jako hrozbu pro své prvenství v Evropě a snažil se projekt sabotovat na každém kroku. I tak se Nord Stream posunul vpřed a je nyní plně funkční a připravený k použití. Jakmile němečtí regulátoři poskytnou konečnou certifikaci, začnou dodávky plynu. Němečtí majitelé domů a podniky budou mít spolehlivý zdroj čisté a levné energie, zatímco Rusko zaznamená významný nárůst svých příjmů z plynu. Je to win-win situace pro obě strany.

Establishment zahraniční politiky USA z tohoto vývoje není nadšený. Nechtějí, aby se Německo stalo více závislé na ruském plynu, protože obchod buduje důvěru a důvěra vede k expanzi obchodu. Jak se vztahy oteplují, ruší se více obchodních bariér, zmírňují se regulace, roste cestování a turistika a vyvíjí se nová bezpečnostní architektura. **Ve světě, kde jsou Německo a Rusko přáteli a obchodními partnery, nejsou potřeba americké vojenské základny, nejsou potřeba drahé zbraně a raketové systémy vyrobené v USA a není potřeba NATO. Není také nutné provádět transakce s energií v amerických dolarech nebo hromadit americké státní dluhopisy, abyste vyrovnali účty. Transakce mezi obchodními partnery mohou být prováděny v jejich vlastních měnách, což nutně povede k prudkému poklesu hodnoty dolaru a dramatickému posunu ekonomické síly. To je důvod, proč se Bidenova administrativa staví proti Nord Stream. Není to jen potrubí, je to okno do budoucnosti; budoucnost, ve které se Evropa a Asie přiblíží k sobě do masivní zóny volného obchodu, která zvyšuje jejich vzájemnou moc a prosperitu, zatímco USA nechává pohled zvenčí dovnitř.** Vřelejší vztahy mezi Německem a Ruskem signalizují konec „unipolárního“ světového řádu, na který USA dohlížely posledních 75 let. Německo-ruská aliance hrozí, že urychlí úpadek supervelmoci, která se v současnosti blíží k propasti. To je důvod, proč je Washington odhodlán udělat vše, co je v jeho silách, aby sabotoval Nord Stream a udržel Německo na své oběžné dráze. Je to otázka přežití. V tom se objevuje Ukrajina. **Ukrajina je „zbraní volby“ Washingtonu pro torpédování Nord Stream a vložení klínu mezi Německo a Rusko.** Strategie je převzata z první strany Příručky zahraniční politiky USA pod rubrikou: Rozděl a panuj. **Washington musí vytvořit dojem, že Rusko představuje pro Evropu bezpečnostní hrozbu. To je cíl. Potřebují ukázat, že Putin je krvežíznivý agresor se vznětlivou povahou, kterému nelze věřit.** Za tímto účelem dostala média za úkol znovu

a znovu opakovat: „Rusko plánuje invazi na Ukrajinu“. Co zůstalo nevyřčeno, je, že Rusko nenapadlo žádnou zemi od rozpadu Sovětského svazu a že USA za stejnou dobu napadly nebo svrhly režimy ve více než 50 zemích a že USA udržují více než 800 vojenských základen. zemí po celém světě. O ničem z toho média neinformují, místo toho se soustředí na „zlého Putina“, který podél ukrajinských hranic shromáždil odhadem 100 000 vojáků, kteří hrozí, že celou Evropu uvrhnou do další krvavé války.

Veškerá hysterická válečná propaganda je vytvořena se záměrem vyvolat krizi, kterou lze využít k izolaci, démonizaci a nakonec k rozštěpení Ruska na menší celky. **Skutečným cílem však není Rusko, ale Německo.** Podívejte se na tento úryvek z článku Michaela Hudsona v The Unz Review:

„Jediný způsob, jak mohou američtí diplomaté zablokovat evropské nákupy , je **pobídnout Rusko k vojenské reakci** a pak tvrdit, že pomsta za tuto reakci převáží jakýkoli čistě národní ekonomický zájem. Jak vysvětlila jestřábí náměstkyně státního tajemníka pro politické záležitosti Victoria Nulandová na tiskovém briefingu ministerstva zahraničí 27. ledna: „**Pokud Rusko napadne Ukrajinu tak či onak, Nord Stream 2 se nepohne kupředu.** („Skuteční protivníci Ameriky jsou její Evropané a další spojenci“ , The Unz Review)

Tam je to černé na bílém. **Bidenův tým chce „pobídnout Rusko k vojenské reakci“ s cílem sabotovat NordStream.** To znamená, že dojde k nějakému druhu provokace, která má přimět Putina, aby poslal své vojáky přes hranici na obranu etnických Rusů ve východní části země. Pokud Putin vezme návnadu, odpověď by byla rychlá a tvrdá. Média budou akci odsuzovat jako hrozbu pro celou Evropu, zatímco vůdci po celém světě budou Putina odsuzovat jako „nového Hitlera“. To je v kostce strategie Washingtonu a **celá produkce je organizována s jediným cílem; aby bylo politicky nemožné, aby německý kancléř Olaf Scholz zamával NordStream konečným schvalovacím procesem.** Vzhledem k tomu, co víme o odporu Washingtonu vůči Nord Streamu, se čtenáři mohou divit, proč dříve v roce Bidenova administrativa lobovala v Kongresu, aby NEUvalil na projekt další sankce. Odpověď na tuto otázku je jednoduchá: Domácí politika.

Německo v současné době vyřazuje z provozu své jaderné elektrárny a potřebuje zemní plyn, aby nahradilo nedostatek energie. Také hrozba ekonomických sankcí je „odrazem“ pro Němce, kteří je považují za známku zahraničního vměšování. „Proč Spojené státy zasahují do našich energetických rozhodnutí,“ ptá se průměrný Němec. "Washington by se měl starat o své věci a držet se mimo naše." Přesně takovou odpověď by člověk očekával od každého rozumného člověka.

Pak je tu toto z Al-Džazíry:

„Němci většinou projekt podporují, proti plynovodu je jen část elit a médií ...
"Čím více USA mluví o sankcích nebo kritizují projekt, tím více se stává populárním v německé společnosti," řekl Stefan Meister, expert na Rusko a východní Evropu z Německé rady pro zahraniční vztahy. („Nord Stream 2: Proč ruský plynovod do Evropy rozděljuje Západ“ , AlDžazíra)

Veřejné mínění tedy pevně stojí za Nord Stream, což pomáhá vysvětlit, proč se Washington rozhodl pro nový přístup. Sankce nebudou fungovat, a tak **strýček Sam přešel k plánu B: Vytvořte dostatečně velkou vnější hrozbu, že Německo bude nuceno zablokovat otevření ropovodu** . Upřímně řečeno, strategie zavání zoufalstvím, ale vytrvalost Washingtonu na vás musí zapůsobit. V dolní části 9. mohou být o 5 dolů, ale ještě neházeli ručník do ringu. Dají tomu poslední šanci a uvidí, jestli se jim podaří udělat nějaký pokrok.

V pondělí prezident Biden uspořádal v Bílém domě první společnou tiskovou konferenci s německým kancléřem Olafem Scholzem. Rozruch kolem této události byl prostě bezprecedentní. **Všechno bylo zorganizované tak, aby vytvořilo „krizovou atmosféru“, kterou Biden použil k nátlaku na kancléřku ve směru americké politiky.** Začátkem týdne mluvčí Bílého domu Jen Psaki opakovaně prohlásila, že „hrozí ruská invaze“. Na její komentáře navázal flak z ministerstva zahraničí Nick Price, který uvedl, že mu agentury Intel poskytly podrobnosti o údajné operaci „pod falešnou vlajkou“ podporované Ruskem, kterou očekávali v blízké budoucnosti na východní Ukrajině. Po Priceově varování

následoval v neděli ráno poradce pro národní bezpečnost Jake Sullivan, který tvrdil, že k ruské invazi může dojít kdykoli, možná „i zítra“. Bylo to jen několik dní poté, co agentura Bloomberg zveřejnila svůj senzační a naprosto falešný titulek, že „Rusko napadne Ukrajinu“.

Vidíte vzor zde? Vidíte, jak byla všechna tato nepodložená tvrzení použita k vyvíjení nátlaku na nic netušícího německého kancléře, který jako by si nevšímal kampaně, která na něj byla zaměřena? Jak se dalo čekat, poslední ránu zasadil sám americký prezident. Během tiskové konference Biden důrazně prohlásil, že

| "Pokud Rusko napadne... už nebude Nord Stream 2. Uděláme to konec."

Takže teď Washington určuje politiku pro Německo???

Jaká nesnesitelná arogance!

Německá kancléřka byla zaskočena Bidenovými poznámkami, které zjevně nebyly součástí původního scénáře. I tak **Scholz nikdy nesouhlasil se zrušením Nord Streamu a odmítl dokonce uvést plynovod jménem. Pokud si Biden myslel, že by mohl vůdce třetí největší světové ekonomiky zahnat do kouta na veřejném fóru, hádal se špatně..** Německo je i nadále odhodláno spustit Nord Stream bez ohledu na potenciální vzplanutí na vzdálené Ukrajině. Ale to se může kdykoli změnit. Koneckonců, kdo ví, jaké popudy by mohl Washington v blízké budoucnosti plánovat? Kdo ví, kolik životů jsou připraveni obětovat, aby vrazili klín mezi Německo a Rusko? Kdo ví, jaká rizika je Biden ochoten podstoupit, aby zpomalil americký úpadek a zabránil vzniku nového „polycentrického“ světového řádu? V následujících týdnech se může stát cokoliv. Cokoliv.

Prozatím je v kočičím sedadle Německo. Je na Scholzovi, jak se věc vypořádá. **Zavede politiku, která nejlépe slouží zájmům německého lidu, nebo podlehne Bidenovu neúnavnému kroucení paží?** Vytýčí nový kurz, který posílí nová spojení v rušném euroasijském koridoru, nebo svou podporu hodí za šílené geopolitické ambice Washingtonu? **Přijme klíčovou roli**

Německa v novém světovém řádu – v němž se mnoho vznikajících mocenských center podílí rovným dílem na globálním vládnutí a kde vedení zůstává neochvějně oddáno multilateralismu, mírovému rozvoji a bezpečnosti pro všechny – **nebo se pokusí podpořit potrhané poválečný systém, který jasně přežil svou trvanlivost?**

Jedna věc je jistá; ať se Německo rozhodne, ovlivní nás všechny.